Sivri Fareciğin Gizli Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Sivri Fareciğin Gizli Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Sivri fare Pip, yaşlı bir meşe ağacının köklerinin altında yaşıyordu. Bir başparmaktan uzun değildi, minicikti; yumuşacık, kadife gibi kahverengi tüyleri ve krem rengi bir karnı vardı. Yuvarlak siyah gözleri merakla parıldıyor, uzun sivri burnu her yeni kokuda seğiriyordu. Soğuk sabahlarda, otla bağlanmış küçük yeşil bir yaprak pelerin giyerdi. Palamut kapağından yapılmış kesesinde minik hazineler saklardı: parlak bir çakıl taşı, bir tüy ve bir parça ağaç kabuğu.

Pırıl pırıl bir sabah, Pip minik mavi çiçeklerden oluşan bir izi takip etti. Çiçekler onu, meşenin kendisinden bile yaşlı bir kütüğe götürdü. Kütüğün kabuğu pürüzlüydü ve yosunla kaplıydı. Pip kütüğün çevresini kokladı ve tam kendi boyuna göre küçük bir aralık buldu. İçeriye baktı. Bıyıkları kıpır kıpır oynadı. Orada, kütüğün altında, daha önce hiç görmediği gizli bir dünya vardı.

Gizli bir bahçeydi bu! Minik patikalar yumuşak yosunların ve küçük çiçeklerin arasında kıvrılıyordu. Çiy damlaları yaprakların üzerinde minik fenerler gibi parıldıyordu. Pip içeriye adım attı ve soluğu kesildi. Her köşede bir harika vardı: sarmal bir merdivene benzeyen bir salyangoz kabuğu, şemsiye biçiminde bir mantar ve gökyüzünü yansıtan bir su birikintisi. Kendini bütün ormanın en şanslı sivri faresi gibi hissetti.

Ama Pip ilerledikçe patikaların dağınık ve bozuk olduğunu gördü. Düşen yapraklar yolu kapatıyordu. Dallar, devrilmiş ağaçlar gibi ortalığa saçılmıştı. Bazı patikalar çatlamış ve ufalanmıştı. "Eyvah," diye fısıldadı Pip. "Bu güzel bahçe allak bullak olmuş." Her köşeyi keşfetmek istiyordu ama bir şeye takılıp düşmeden neredeyse hiç ilerleyemiyordu.

Pip patikayı tek başına temizlemeye çalıştı. Minik pembe patileriyle bir yaprağı itti. Yaprak neredeyse hiç kıpırdamadı. Dişleriyle bir dala asıldı. Dal geri yuvarlanıp yerine döndü. Homurdandı, şişti ama bahçe dağınık kaldı. Yaprak pelerini sarktı, bıyıkları düştü. "Ben çok küçüğüm," diye iç çekti. "Bunu tek başıma düzeltemem." Bir çakıl taşının üstüne oturup üzüldü.

Tam o sırada yakınlarda minik bir ses vızıldadı. "Yardım ister misin?" Pip başını kaldırdı. Bir mantar şapkasının üstünde bir böcek duruyordu. Yaklaşık bir bezelye tanesi kadardı; koyu mavi-siyah, hafifçe yeşile çalan parlak bir kabuğu vardı. Altı sağlam bacağı onu sapasağlam tutuyordu. Kısa antenleri sıcacık kehribar rengi gözlerinin üzerinde kıpırdıyordu. Boynunda kırmızı bir iş atkısı vardı ve sırtında minik bir dal süpürgesi taşıyordu.

"Ben Buzz," dedi böcek neşeyle. "Senin çok çalıştığını gördüm. Patika onarmakta iyiyimdir. Biraz yardım ister misin?" Pip'in gözleri parladı. "Evet, lütfen!" dedi. "Ben de Pip." Buzz aşağı atladı ve çevresine baktı. "Bu bahçe bir mücevher," dedi. "Sadece biraz toparlanması gerekiyor. Şu patikadan başlayalım." Küçük süpürgesini bir bayrak gibi kaldırdı.

Buzz düşen yaprakları düzgün bir yığına süpürdü. Altı bacağı hızla hareket ediyor, güçlü küçük çeneleri inatçı bir dalı kesiyordu. Pip yaprakları toplayıp kenara itti. "Sen süpür, ben taşırım," dedi Pip. Yan yana çalıştılar. Buzz'ın süpürgesi vın vın, Pip'in patileri tıp tıp ses çıkarıyordu. Yavaş yavaş bir patika belirmeye başladı. "Bak!" diye bağırdı Pip. "Taşları yeniden görebiliyorum!"

Sonra çatlamış patikaları onardılar. Buzz çeneleriyle küçük çakıl taşlarını boşluklara yerleştirdi. Pip onları minik patileriyle bastırdı. "Pat, pat, pat," diye bastırdı Pip. "Tık, tık, tık," diye yerleştirdi Buzz. Patikadan patikaya geçip her birini onardılar. Bahçe düzenli ve pırıl pırıl görünmeye başladı. "İyi bir takımız," dedi Buzz, kırmızı atkısıyla alnını silerek.

Çalışırken yeni harikalar buldular. Bir yaprak yığınının arkasında piknik yapan bir uğur böceği ailesi vardı. Kırık bir dalın altında bir sıra karınca evlerine doğru yürüyordu. Yosunlu bir köşede bir örümcek, gümüş bir ağ gibi ağ örmüştü. "Her köşede bir sürpriz var," dedi Pip. "Dağınık olanlarda bile," diye onayladı Buzz. Son yaprağı da temizlediler ve işlerini hayranlıkla seyretmek için geri çekildiler.

Bahçe bambaşka olmuştu. Patikalar temiz ve dümdüzdü, yosunların ve çiçeklerin arasında kıvrılıyordu. Su birikintisi yine gökyüzünü yansıtıyor, salyangoz kabuğu merdiveni parlıyordu. "Çok güzel!" diye sevindi Pip. "Sen başardın," dedi Buzz. "Biz başardık," diye düzeltti Pip. "Sen olmasan bunu yapamazdım." Buzz gülümsedi ve kehribar gözleri parladı. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi.

Pip palamut kapağı kesesine uzandı ve en parlak çakıl taşını çıkardı. "Al," dedi. "Bir teşekkür hediyesi." Buzz'ın antenleri dikleşti. "Koleksiyonum için mükemmel!" dedi. Onu dikkatlice atkısına bağladı. "Bir de sana bir şey var." Buzz, Pip'e minik bir mavi çiçek verdi. "Böylece bahçemizi hep hatırlarsın." Pip onu yaprak pelerinine soktu. "Asla unutmayacağım," dedi.

O günden sonra Pip gizli bahçeyi her sabah ziyaret etti. Patikaları minik patileriyle düzenli tuttu. Bazen Buzz yardıma gelirdi, dal süpürgesi vın vın ederdi. Bir mantarın üstüne oturup uğur böceklerini ve karıncaları izlerlerdi. "Biliyor musun," dedi Pip, "bu bahçe küçük ama kocaman harikalarla dolu." Buzz başını salladı. "Ve onu paylaştığımızda daha da güzel," dedi.

Pip, bir kütüğün altındaki minicik bir yerin bile koca bir sürprizler dünyası barındırabileceğini öğrendi. Bir şeyleri onarmanın bir arkadaşla daha kolay olduğunu öğrendi. Ve birine yardım etmenin insanın kendi kalbini pırıl pırıl ve sıcacık hissettirdiğini öğrendi. Düzenli küçük patikalarda her yürüyüşünde gülümsedi. Bahçe bir sırdı ama içindeki harikalar gökyüzü kadar büyüktü.

Bir akşam Pip su birikintisinin yanına oturdu ve yıldızlara baktı. Buzz'ı ve o yoğun günlerini düşündü. Uğur böceklerini, karıncaları ve örümceğin gümüş ağını düşündü. Ne kadar küçük olduğunu ve dünyanın ne kadar büyük olabileceğini düşündü. "Küçük yerler büyük harikalar barındırabilir," diye fısıldadı. "Ve arkadaşlar her şeyi güzelleştirir." Yaprak pelerinine sarıldı ve mutlu hissetti.

Ve eğer bir gün minik bir aralığı olan yaşlı bir kütük bulursanız, içeriye bir göz atın. Yaprak pelerinli küçük bir sivri fare ve kırmızı atkılı bir böcek görebilirsiniz. Patika süpürüyor ya da dalları onarıyor olabilirler. Size bir mavi çiçek ve bir gülümseme sunabilirler. Ve o zaman anlarsınız ki en küçük bahçe bile en büyük harikaları barındırabilir, hele bir arkadaşınızla paylaştığınızda.